

skattedes Tal og udelukke den Anden. Det vilde mellem de enkelte Sogne give Anledning til en meget stor Forskjel, fordi i nogle Sogne vilde den høiest Beskattede $\frac{1}{5}$ maaskee endogsaa udelukke Nogen af dem, som kun eie 1 Tdc. Hartkorn, medens man i andre Sogne vilde gaae langt længere ned til Huusmandsclassen og der bryde Rækken med en Skatteforskjel, maaskee endog af 4 p. En saadan Bestemmelse vilde efter min Overbeviisning i høj Grad virke uhyggeligt paa Befolkningen rundt om i Landet, ligesom jeg ogsaa anseer denne Inddeling for aldeles upassende og uoverensstemmende med den Grundfætning, som bærer Rigets Grundlov.

Jeg kunde vel viffe at tale end yderligere om denne Sag, men kan dog i alt Væsentligt slutte mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har udtalt, dog med udtryffeligt Undtagelse, af, hvad han har sagt til anbefaling for, at Godseierne, fordi de ere Giere af det større Hartkorn, skulle have Sæde og Stemme i Sogneforstanderskaberne. Jeg maa aldeles protestere imod, at noget Saadant skeer, da det er uoverensstemmende med alle vore Forhold, og jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad den høitagtede Indenrigsminister har udtalt.

Lefen: Omendstjøndt jeg ingenlunde kan være enig med den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (B. Schøler) dert, at den Bet, som Ministeriet er gaaet ved at begynde Ordningen af vore communale Forhold, skulde være den rette, eftersom jeg paa ingen Maade kan sige, at jeg er tilfredsstillt ved dette Lovforslag, som kun synes at have tilfredsstillt meget Faa her i Salen (R. e: Na!), ja, der er meget Faa, som have erklæret sig fuldkommen tilfredse dermed — omendstjøndt dette er saa, kan jeg dog alligevel ikke nægte, at jeg virkelig havde næret den Tro, at det vilde gaae med dette Lovforslag, som det er gaaet med mange andre, som man, naar

de have været behandlede i det andet Thing og ikke ligefrem ere befundne ubrugbare, har vedtaget uden synderlig Debat. Da der imidlertid allerede har været saa megen Debat om denne Sag, og det jo muligen kan hende, hvad jeg ikke havde troet vilde blive Tilfældet, at man vil begynde paa ganske at omkalfatre Lovforslaget, saa skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om de Principer, der efter min Mening bør følges ved Ordningen af Communalvæsenet paa Landet. Ligefaa ubesøiet, som jeg troer det at være, naar man f. Ex., saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) vil holde paa, at Godseierne som Giere nødvendigviis maae have Sæde og Stemme i Sogneforstanderskabet, ligefaa urigtigt anseer jeg det paa den anden Side for at være, naar man, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (B. Schøler) yttrede, har Frygt for, at Gaardmandsclassen vilde blive overskøiet af Huusmandsclassen, hvis man ikke traf Foranstaltninger, som kunde forhindre det (B. Schøler: Jeg sagde: i Fabrikegnene!), ja, jeg hørte meget godt, at den ærede Rigsdagsmand sagde, at dette kun kunde befrygtes i Fabrikegnene; men af dem have vi ikke mange her i Landet, og, dersom hans Bemærkning skal have nogen Betydning, maa den altsaa gaae ud paa, at man maa nære Frygt for, at Gaardmandsclassen vilde blive overskøiet af Huusmands- og Indsøderclassen; men det er en Frygt, jeg paa ingen Maade nærer (B. Schøler: Jeg heller ikke!). Jeg tør vel sige, at jeg har noget praktisk Kendskab til Communalforholdene paa Landet, da jeg, lige siden Communalanordningens Udstedelse, har befattet mig med disse Forhold, og jeg kan paa det Bestemteste forstikre, at, uagtet jeg netop i Fæsteegnene har havt Sæde i et Sogneforstanderskab, har jeg aldrig kunnet øine Noget, som gjorde det vigtigt, end sige nødvendigt, at Godseierne som Giere skulde kunne fordre at have Sæde i Sogneforstanderskaberne.